

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.552/2025/52.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. június 18. napján kihirdetett 4.B.45/2024/102. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlottakkal szemben a pénzbüntetést kiszabó rendelkezéseket mellőzi.

A Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben pénzüsszegben kifejezett vagyonelkobzás összegét 15.091.000 (tizenötmillió-kilencvenegyezer) forintra felemeli, melyet 13.276.000 (tizenhárommillió-kettőszázhetvenhatezer) forint erejéig a tőle lefoglalt és az Országos Rendőr-főkapitányság letéti számláján P.:2/1-3/2023. szám alatt kezelt összegből kell végrehajtani, egyúttal mellőzi ez utóbbi összeg lefoglalása mellőzésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezést.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.II.36/2024. szám alatt bűnjelként kezelt, a bűnjeljegyzék 24-26. sorszáma szerinti 2 darab indítókulcsra, 2 darab rendszámra és az forgalmi rendszám forgalmi rendszámú BMW M850 I Xdrive típusú személygépkocsira - a lefoglalásuk megszüntetésére és a Terhelt1 I. rendű vádlott részére kiadásukra vonatkozó rendelkezések egyidejű mellőzése mellett - vagyonelkobzást rendel el.

Mellőzi az ugyanezen bűnjeljegyzék 23. és 27. sorszáma alatti forgalmi engedély és törzskönyv lefoglalása megszüntetésére és kiadására vonatkozó rendelkezést, azokat megküldi a kiállító hatóság részére.

A Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben pénzüsszegben kifejezett vagyonekbozás összegét 1.243.500 (egymillió-kettőszáznegyvenháromezer-ötszáz) forintra felemeli, melyet 998.500 (kilencszázkilencvennyolcezer-ötszáz) forint erejéig a tőle lefoglalt és az Országos Rendőr-főkapitányság letéti számláján P.:2/4/2023. szám alatt kezelt összegeből kell végrehajtani, egyúttal mellőzi ez utóbbi összeg lefoglalása mellőzésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezést.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.I.494/2024. szám alatt bűnjelként kezelt, a bűnjeljegyzék 2. sorszáma alatti Samsung mobiltelefon, 3. sorszáma alatti SIM kártya, 5. sorszáma alatti Samsung A71 mobiltelefon, 6. sorszáma alatti SIM kártya, 7. sorszáma alatti Alcatel mobiltelefon, 8. sorszáma alatti SIM kártya, 10. sorszáma alatti Doro mobiltelefon, 11. sorszáma alatti SIM kártya, 21. sorszáma alatti Nokia mobiltelefon lefoglalása megszüntetésére és kiadására vonatkozó rendelkezést mellőzi, azok elkobzását rendeli el.

A Terhelt1 I. rendű vádlott által az OTP Bank Nyrt-nél vezetett bankszámlaszám1 számú számlán és a Terhelt3 III. rendű vádlott által az OTP Bank Nyrt-nél vezetett bankszámlaszám2 számú számlán nyilvántartott összegekre elrendelt lefoglalást megszünteti.

A Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott 747.808 (hétszáznegyvenhétezer-nyolcszáznyolc) forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Terhelt3 III. rendű vádlottat kötelezi 289.036 (kettőszáznyolcvankilencezer-harminchat) forint bűnügyi költség külön megfizetésére az állam részére.

A Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege 635.642 (hatszázharmincötezer-hatszáznegyvenkettő) forint.

A kiadni rendelt dolog át nem vétele következményeire történő figyelmeztetés Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú határozat ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2025. június 18. napján kihirdetett 4.B.45/2024/102. számú ítéletével bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], valamint löfegyverrel és lőszerezettel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés a) pont], továbbá Terhelt2 II. rendű vádlottat és Terhelt3 III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, egy napi tétel összegeként 10.000 forintban meghatározott, mindösszesen 5.000.000 forint pénzbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, Terhelt2 II. rendű vádlottat 7 év szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, egy napi tétel összegeként 6.000 forintban meghatározott, mindösszesen 3.000.000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, Terhelt3 III. rendű vádlottat 6 év szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel, egy napi tétel összegeként 5.000 forintban meghatározott, mindösszesen 2.500.000 forint pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindhárom vádlott esetében fegyházban állapította meg, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztésből annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, abba beszámítani rendelte az általuk 2023. február 6. napjától 2025. június 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére azok fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltztatásáról. Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben 3.565.000 forint, Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben 245.000 forint, Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben 89.000 forint pénzüsszegben kifejezett vagyonek kobzást rendelt el. Elkobozta a bűnjelként lefoglalt kábítószeret, mérleget, hangtompítót, lőszereket, pisztolyt, légfegyvert, a Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt mindösszesen 13.276.000 forint készpénz lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az I. rendű vádlott részére, de a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonek kobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. A lefoglalt bűnjelök közül 3 darab mobiltelefon, 2 darab SIM kártya, 1 darab karóra, 1 darab bankkártya, 1 darab táska és 1 darab szatyor, 2 darab indítókulcs, 2 darab rendszám, 1 darab BMW típusú személygépjármű, 1 darab forgalmi engedély és 1 darab törzskönyv lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az I. rendű vádlott részére. A Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt 998.500 forint készpénz, 2 darab mobiltelefon és 2 darab SIM kártya lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a II. rendű vádlott részére, azonban azokat visszatartotta a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonek kobzásra és bűnügyi költség biztosítására. A Terhelt3 III. rendű vádlottól lefoglalt 1 darab mobiltelefon és 1 darab SIM kártya lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte Terhelt3 III. rendű vádlott részére, azonban azokat visszatartotta a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonek kobzásra és bűnügyi költség biztosítására. Végezetül kötelezte a 2.188.495. forint bűnügyi költségéből Terhelt1 I. rendű vádlottat 1.142. 841 forint, Terhelt2 II. rendű vádlottat 120.976 forint külön-külön, továbbá Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat 747.808 forint egyetemleges viselésére, mindhárom vádlottat pedig további

176.870 forint egyetemleges viselésére. Figyelmeztette a kiadni rendelt bűnjelek tekintetében a jogosultakat a dolog át nem vétele következményeire.

[2] Az ítélet ellen Terhelt1 I. rendű vádlott elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem büntett vádja alól felmentés, másodlagosan enyhítés, védője megalapozatlanságra, téves minősítésre hivatkozással felmentés, másodlagosan enyhítés, Terhelt2 II. rendű vádlott enyhébb minősítés és ennek megfelelően enyhítés, védője eltérő tényállás megállapítása, az alapján kábítószer birtoklása büntetteként minősítés, ezzel összefüggésben a vagyonek kobzása mellőzése és enyhítés, Terhelt3 III. rendű vádlott felmentés, míg védője enyhébb minősítés és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész az ítéletet mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.356/2024/13. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el sem abszolút, sem relatív eljárási szabálysértést, a lefolytatott bizonyítás alapján megalapozott tényállást állapított meg, indokolása is kimerítő részletességű, törvényes és helyes. Okszerű a vádlottak bűnösségére vont következtetés is, a törvényszék hiánytalanul felsorolta és megfelelően értékelte a büntetés kiszabása körében a vádlottak terhére értékelhető körülményeket. A kiszabott büntetések összességükben igazodnak a cselekmények tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez, a feltárt enyhítő és súlyosító körülményekhez, enyhítésük nem indokolt. Ugyanakkor a járulékos rendelkezéseket érintően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem alkalmazott vagyonek kobzást az I. rendű vádlottól lefoglalt BMW típusú személygépkocsira, annak forgalmi rendszámaira, indítókulcsaira, a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontban és (2) bekezdés a) pontban írt szabályra figyelemmel ugyanis az nem mellőzhető. Ezért a fellebbviteli főügyészség az ítélet részbeni megváltoztatására, a gépjármű, forgalmi rendszámai és indítókulcsai tekintetében vagyonek kobzása elrendelésére, egyebekben annak helybenhagyására, a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására tett indítványt, egyben bejelentve, hogy az ítéltábla által tartott nyilvános ülésen képviselője nem kíván részt venni.

[5] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezése ítéltáblához benyújtott írásbeli indokolásában a felmentésre irányuló indítvány körében előadta, hogy a nyomozó hatóság nem derített fel nagyszámú fogyasztói kört, vagy a II. rendű vádlotton és 1tanún kívül olyan személyeket, akiknek védenca kábítószer értékesített volna. Ezért nem lehet megállapítani, hogy kizárólag, teljes egészében a kábítószer-kereskedelemre alapozta a saját és családja megélhetését, anyagi jólétét, illetve, hogy hosszú időn, akár több éven keresztül konspiratív módon folytatott volna kábítószer-kereskedelmi tevékenységet. Az elsőfokú bíróság által aggályosnak talált életszínvonala, életkörülményei, vagyoni helyzete az építőipari vállalkozói tevékenységéből származik, melyet adóbevallásai ugyan nem támasztanak alá, azonban tény, hogy belföldön és Ausztriában lakóingatlanok generál kivitelezését végezte, adóbevallásait technikailag úgy elkészítve, hogy abból a lehető legkevesebb adófizetési terhe legyen. A büntetés kiszabása körében nyomatékosan kell értékelni az időmúlást, az előzetes

fogvatartásban töltött idő hosszát, a részbeni beismerő vallomást, a vádlott családi állapotát, büntetlen előéletét és felesége állandó orvosi kezelést igénylő betegségét, melyek a büntetés enyhítését indokolják.

[6] Terhelt2 II. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen előadta, hogy védence végig tagadta a kereskedelmi tevékenység végzését, illetve, hogy továbbértékesítőként állt volna kapcsolatban az I. rendű vádlottal. A rendőri intézkedés során lefoglalt kábítószer saját részre szerezte, értékesíteni nem akarta. Megalapozatlan a III. rendű vádlottal történő együttműködésére vonatkozó ítéleti megállapítás is, nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték arra nézve, hogy a II. rendű vádlott kereskedelmi tevékenységet végzett. Az elsőfokú ítélet [29] bekezdésében rögzített 2023. január 10-i telefonhívások kapcsán teljes felderítetlenség állapítható meg, nem történt meg a hívó felek beazonosítása, a kábítószer ezt követő átadását semmi nem bizonyítja. A II. rendű vádlottnál végzett házkutatás, telefonjai és a SIM kártyák adatainak elemzése sem támasztja alá, hogy kereskedelmi tevékenységet végzett volna a kábítószerrel. A védő eseti döntésekre hivatkozással rámutatott arra is, hogy pusztán a vásárolt kábítószer mennyisége nem elegendő a kereskedési szándék igazolásához. A lehallgatási anyag bizonyítja, hogy az I. rendű vádlott huzamosabb időre Ausztriába kívánt távozni, emiatt nem tudott volna tőle vásárolni saját részre kábítószer a II. rendű vádlott, ez indokolta a 2023. február 6-i aktuális vásárlását. A védő az enyhítésre irányuló jogorvoslat tekintetében hivatkozott védence részbeni beismerő vallomására, megbánására, a jelentős időmúlásra, a letartóztatás alatt töltött idő hosszára, rendezett családi körülményeire. Tagadására figyelemmel a kábítószer-kereskedelemből jövedelme sem keletkezhetett, ezért a vagyonek Kobzás mellőzése is indokolt.

[7] Terhelt3 III. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadottak szerint az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlott személygépkocsijából lefoglalt, abban a II. rendű vádlott által elrejtett kábítószer mennyisége tekintetében nem a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget állapította meg. Nem volt ugyanis figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi C. törvény (a továbbiakban: Be.) 7. § (4) bekezdésben foglalt szabályra, nem vette figyelembe a vegyészszakértői véleményben írtakat. Ezért az elsőfokú ítélet tényállása ebben a vonatkozásban ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, azt annyiban indokolt helyesbíteni, hogy a [30] bekezdésben írt cselekmény 375 gramm 3-CMC bázis tartalmú anyagra valósult meg. A védő aggályosnak tartotta továbbá a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagját megállapító igazságügyi orvosszakértői véleményben írtakat. Érvelése szerint az a 3-CMC-re tett szakmai megállapítások forrásanyagaként elfogadhatatlan hivatkozásokat tartalmaz, másrészt kifejezetten az MDMA-val való összevetést alkalmaz. Ezért a szakvélemény a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagja tekintetében olyan módszertani hiányosságokat és hibákat tartalmaz, amelyek az ítélezési gyakorlat alapján megkérdőjelezzik elfogadhatóságát, mely az ítélet tényállásának felderítetlenségét eredményezi. Ezért a másodfokú eljárásban másik szakértő kirendelése szükséges annak a kérdésnek a megválaszolása érdekében, hogy a 3-CMC-bázis esetén mennyi a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagja. A szakértői vélemény elfogadhatósága esetén is megállapítható, hogy a szakértő szükségtelenül számolt átlagot, a bíróságnak pedig az átlagos hatásos adagot a szakértő által megadott intervallum felső értéke alapján kellett volna megállapítania. Ezért a tényállás emiatt is iratellenes, a bizonyítást érintő ügyiratok alapján helyesbítése indokolt. A Be. 7. § (4) bekezdésben írtakkal összhangban ekkor az állapítható meg, hogy 3-CMC esetén a csekély mennyiség felső határa 1,26 gramm,

a jelentős mennyiség alsó határa 25,2 gramm, míg a különösen jelentős mennyiség alsó határa 252 gramm, és ebben az esetben az ítélet [30] bekezdésében azt kell megállapítani, hogy a kábítószer mennyisége 1,48-szorosa a különösen jelentős mennyiség alsó határának. A védő hivatkozott arra is, hogy a [30] bekezdés nem tartalmaz olyan tudati tény, amely megalapozhatja a III. rendű vádlott bűnösségét, sem közvetlen bizonyíték, sem ténybeli következtetés alapján nem állapítható meg, hogy szándéka kiterjedt volna az adott cselekmény kapcsán arra, hogy a II. rendű vádlott kábítószernek minősülő anyagot szerez meg. A bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság lényegében közvetetten tett a III. rendű vádlott tudatával kapcsolatos ténymegállapítást az indokolás [123] bekezdésében, amikor abból következtetett aktuális tudatára, hogy más részecselekményekben a II. rendű vádlott társtetteseként működött közre, mely azonban nem elfogadható. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet tényállása a tudati tények tekintetében is megalapozatlan, mivel a Be. 7. § (4) bekezdést sértő ténybeli következtetéseken alapul. Ezzel szemben az állapítható meg, hogy a III. rendű vádlott nem volt tisztában azzal, hogy az általa szállított II. rendű vádlott kábítószerért megy az ingatlanhoz. Mindezek alapján a védő érvelése szerint védenca bűnössége kizárólag az ítélet [28] bekezdésében írt 2023. február 6. napját megelőző cselekmények, továbbá a [31] bekezdésben írt 2023. február 6. napján megvalósított cselekményből a kábítószer saját ruházatban tartása miatt állapítható meg. Ekként cselekménye kizárólag a Btk. 176.§ (1) bekezdés szerint minősülhet. Kitért arra is, hogy az időbeli hatály kapcsán az elsőfokú bíróság jogszabályváltozásra tett okfejtéseit mellőzni kell az indokolásból. Részletezte továbbá, hogy mely okok miatt indokolt az elsőfokú bíróság büntetéskiszabási körülményekkel kapcsolatos indokolásának helyesbítése, változatlan minősítés esetén is lehetőséget látva az enyhítő szakasz alkalmazásával a büntetés enyhítésére, felhívva a figyelmet arra is, hogy védenca a [30] bekezdésben írt részecselekménnyel, azaz a II. rendű vádlott helyszínre szállításával, bűnössége megállapítása esetén csak bűnsegédi magatartást tanúsíthatott, illetve, hogy a törvényszék nem volt kellően tekintettel az ítélet belső arányossága követelményére sem.

[8] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni többirányú védelmi fellebbezéseket a Be. 599. § szerint nyilvános ülésen bírálta el.

[9] A nyilvános ülésen az ítéltábla elutasította a III. rendű vádlott védője által új igazságügyi orvosszakértő kirendelése érdekében előterjesztett indítványt.

[10] Ezt követő perbeszédében az I. rendű vádlott védője mindenben fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, újból hangsúlyozva, hogy a rövid időt felölő kábítószer-kereskedelmi tevékenység, és a csekély fogyasztói kör nem érdemel az elsőfokú ítélettel kiszabott hosszú tartamú szabadságvesztést, az írásban kifejtettek alapján a büntetés jelentős enyhítését kéri.

[11] A II. rendű vádlott védője szintén fenntartotta az eltérő tényállás megállapítására és eltérő minősítésre irányuló, másodlagosan az enyhítést célzó indítványát, figyelemmel arra is, hogy védenca gazdagodása 245.000 forint volt, így indokolatlan a 3.000.000 forint

pénzbüntetés kiszabása, a szabadságvesztés büntetés tartamát az öt éves minimumra kérte enyhíteni.

[12] A III. rendű vádlott védője perbeszédében ugyancsak fenntartotta az általa eddig előadottakat, az enyhítést célzó indítvány tekintetében azokat kiegészítve azzal, hogy a törvényszék egyáltalán nem értékelte védenca büntetlen előéletet, amely esetében a legjelentősebb enyhítő körülmény. Emellett nem értékelte megfelelően a részbeni beismerő vallomást, a 4 kiskorú gyermek eltartását, a letartóztatásban töltött idő hosszát, illetőleg nem vette figyelembe, hogy a legsúlyosabb cselekményrész tekintetében, amely megadja az 5-20 éves büntetési tételkeretet, kizárólag bűnsegédi magatartása állapítható meg. Mindezek miatt a büntetés jelentős enyhítése, fegyház helyett börtön végrehajtási fokozat megállapítása indokolt, mely lehetővé teszi a reintegrációt is.

[13] Az utolsó szó jogán történő felszólalásában Terhelt1 I. rendű vádlott felmentését kérte, mert nem követett el bűncselekményt. Terhelt2 II. rendű vádlott újból hivatkozott arra, hogy magának vásárolta a kábítószer, nem kereskedés céljára, a III. rendű vádlottnak ahhoz köze nem volt, elnézést kér tőle, hogy ebbe belekeverte. Terhelt3 III. rendű vádlott előadta, hogy hibázott, de tanult belőle, nagyon sajnálja a történeteket.

[14] A jogorvoslatok irányára tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást mindhárom vádlottra nézve a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében bírálta felül. A revízió kiterjedt az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, továbbá az indokolás helyességére és Be. 590. § (7) bekezdése szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[15] Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a Be. 590. § (4) bekezdés értelmében a teljeskörű felülbírálat azonban nem terjedt ki a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében történő bűnösséget megalapozó tényállás vizsgálatára, figyelemmel arra, hogy annak megalapozottságát, a bűnösség megállapítását és a minősítést sem a vádlott, sem védője nem támadta, azt az ügyész is tudomásul vette.

Korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálni kell azonban az elsőfokú ítélet mérlegelés nélküli hatályon kívül helyezését indokló eljárási szabályok megtartását, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan, a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti, a másodfokú eljárásban nem orvosolható relatív eljárási szabálysértést, amely lényegesen befolyásolta az eljárás lefolytatását, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítését vagy a büntetés kiszabását, intézkedés alkalmazását [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont, Be. 590. § (5a) bekezdés]. A Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján ilyen esetben is vizsgálandó a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés helyessége. A Be. 590. § (7) bekezdése értelmében ugyancsak hivatalból vizsgálandók ilyen esetben is az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések.

A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem képezheti ugyanakkor a felülbírálat tárgyát az elsőfokú ítélet megalapozottsága, a Be. 591. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[16] A fentiek szerint végzett felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyú relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a)-d) pont], amely az eljárás törvényességét befolyásolva kizárta volna az érdemi felülbírálatot, és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné. Ilyenre az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[17] A vádlottak kábítószerrel kapcsolatos cselekményei tekintetében a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és nagyobb részt megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjában írt okokból több helyen kiegészítést és helyesbítést igényelt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján.

[18] A vádlottak személyi körülményeire, korábbi büntetéseire vonatkozó és elsősorban nem bizonyítás során megállapítást igénylő tények nem a történeti tényállás részei, ezért kötöttség nélkül módosíthatók (Kúria Bfv.I.611/2019/10.). Az I. és II. rendű vádlottakat érintően ezek a tények [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] helyesbítésre, kiegészítésre szorultak, ami megalapozatlanságot nem jelent, de a valósághű megállapítások érdekében azok pontosítása és kiegészítése szükséges a következők szerint.

[19] Terhelt1 I. rendű vádlott személyi körülményeit rögzítő [11] bekezdésben írtakat akként helyesbíti, hogy a vagyonát képező (lefoglalt) személygépkocsi értéke 27.500.000 forint.

[20] Az I. rendű vádlottal szemben a Miskolci Járásbíróságon 15.B. 913/2024. szám alatt van folyamatban büntetőeljárás, melyben a Miskolci Járási Ügyészség a 2024. május 2. napján kelt B.5217/95. számú vádiratában új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettével vádolja a 2022. október 28. napján elkövetett cselekmény miatt.

[21] Terhelt2 II. rendű vádlott [15] bekezdésben írt ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetése végrehajtása utolsó napjának a feltételes szabadságra bocsátás eredményes leteltére figyelemmel 2017. április 27. napja tekintendő (elsőfokú iratok 35. száma alatti szabadulási értesítő). A [17] bekezdésben tett azon megállapítás, mely szerint a II. rendű vádlott visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, a jogi indokolás részét képezi.

[22] Az ítélet történeti tényállását érintő helyesbítése, kiegészítése az alábbi.

[23] A [23] bekezdésben írt jogszabályi hivatkozások az elsőfokú ítélet jogi indokolásának részét képezik, azokat az ítéltábla mellőzi a tényállásból.

[24] [26] bekezdésben írt értékesítés 1tanúnak 3000 forint/gramm áron történt, 2022. november 25. napjáig, ez utóbbi személy őrizetbe vételéig.

[25] A [27] bekezdésből mellőzi az ítéltábla Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakra tett azon megállapítást, mely szerint az értékesítés során is kölcsönösen számíthattak egymás fogyasztóira, a fogyasztókat az szolgálta ki, akinél éppen volt kábítószer, és a fogyasztók azzal a vádlottal üzleteltek, aki elérhető volt.

[26] A [29] bekezdésben írt Terhelt2 II. rendű vádlott általi mindösszesen 70 gramm kábítószer értékesítése 3.500 forint/gramm áron, tehát mindösszesen 245.000 forintért történt.

[27] A [30] bekezdés kiegészül azzal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott Terhelt1 I. rendű vádlottnak az 500 gramm kristály ellenértékeként 1.750.000 forintot adott át a házban. A bekezdés alulról 3. sor közepén Terhelt2 megjelölése helyesen *II.* rendű vádlott.

[28] A [31] bekezdés kiegészítése: a 998.500 forint készpénz Terhelt2 II. rendű vádlott ruházatából került lefoglalásra.

[29] A [32] bekezdés kiegészítése: a bruttó 512 gramm és bruttó 343 gramm kristályos anyagokat tartalmazó csomagok a cím19 szám alatti házban található lépcső alatti szekrényből, 1.750.000 forint készpénz a konyhában az asztalról, 276.000 forint készpénz Terhelt1 I. rendű vádlott ruházatából, 11.250.000 forint készpénz az emeleti hálósobában tartott széfből, a három mérleg közül egy az I. rendű vádlott kezéből, egy a nappaliból, egy pedig a lépcső alatti szekrényből, a hangtompító és 29 darab lőszer az emeleti hálósoba szekrényéből, a maroklőfegyver 9 darab lőszerrel a ház garázsában parkoló forgalmi rendszám forgalmi rendszámú BMW gépjármű kesztyűtartójából, míg a légpuska a cím20 szám alóli ingatlanból került lefoglalásra.

[30] A [33] - [35] bekezdések helyesbítése:

A 830,63 gramm nettó tömegű anyag 3-CMC-bázis tartalma 632 gramm volt.

A 498,94 gramm nettó tömegű anyag 3-CMC-bázis tartalma 375 gramm volt.

Az 1,90 gramm nettó tömegű anyag 3-CMC-bázis tartalma 1,438 gramm volt.

Ugyanezen bekezdéseknek a különösen jelentős mennyiség alsó és a csekély mennyiség felső határával kapcsolatos megállapításait az ítéltábla mellőzi a tényállásból, azokat az ítélet jogi indokolási részének tekintve, és a későbbiek szerint helyesbítve.

[31] Ugyancsak az ítélet jogi indokolási részébe tartozóak a [36] bekezdés jogszabályi hivatkozásai.

[32] A tényállás a következő összegző megállapításokkal egészül ki.

[33] A Terhelt1 I. rendű vádlott által tanú2nak összesen értékesített 3 gramm kristály 3-CMC-bázis mennyisége 0,3 gramm, a 1tanúnak összesen értékesített 600 gramm kristály 3-CMC-bázis mennyisége 60 gramm volt.

Terhelt1 I. rendű vádlott által a tanú2nak, 1tanúnak értékesített és le nem foglalt (3+60 gramm), a Terhelt2 II. rendű vádlottnak értékesített és lefoglalt (498,94 gramm), valamint az I. rendű vádlottól lefoglalt (830,63 gramm) kristály 3-CMC-bázis mennyisége összesen 1067,3 gramm (0,3+60+375+632).

[34] A Terhelt2 II. rendű vádlott által Terhelt1 I. rendű vádlottól 2023. január 10. napján megszerzett és még ugyanezen a napon tovább értékesített összesen 70 gramm kristály 3-CMC-bázis mennyisége 7 gramm volt.

A Terhelt2 II. rendű vádlott által értékesített (70 gramm) és a tőle lefoglalt (498,94 gramm) kristály 3-CMC-bázis mennyisége összesen 382 gramm (7+375).

[35] A Terhelt3 III. rendű vádlott által 3 személynek értékesített összesen 11 gramm kristály 3-CMC-bázis mennyisége 1,1 gramm volt.

A Terhelt3 III. rendű vádlott által értékesített (11 gramm) és tovább értékesítés céljából a II. rendű vádlottal együtt megszerzett és lefoglalt (498,94 gramm), illetve a III. rendű vádlottól lefoglalt (1,90 gramm) kristály 3-CMC bázis tartalma összesen 377,538 gramm (1,1+375+1,438).

[36] A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdés értelmében irányadó volt.

[37] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék ítélete indokolásában a szükséges részletességgel számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A személyi bizonyítékok körében részletesen elemezte a vádlottak és a kábítószer fogyasztásával érintett tanúk vallomásait, azokat összevetette az egyéb bizonyítékokkal, így a leplezett eszközök útján beszerzett adatokkal, az azok alapján megállapítható tényekkel, a

házkutatásokról készült jegyzőkönyvek adataival, a tárgyi bizonyítékokkal, a vádlottak tettenérése során felvett aggálytalan okirati bizonyítékokkal. Mindemellett az elsőfokú büntetőeljárás során szakértői bizonyítás lefolytatására is sor került, az ügyben kiemelt jelentősége volt az igazságügyi vegyészszakértői és orvosszakértői véleményeknek.

[38] Szükséges annak rögzítése, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott már az elsőfokú bíróság által tartott előkészítő ülésen beismerte a tanú3, tanú4 és tanú5 részére történő kábítószer értékesítését, mely beismerő vallomását megismételte a tárgyaláson is. Azt mindenben alátámasztották ez utóbbi személyek tanúként tett vallomásai, valamint a III. rendű vádlott mobiltelefonon folytatott rögzített beszélgetéseinek tartalma, a híváslista adatai. Saját rendszeres kábítószer fogyasztását is elismerte, és bár nem kívánta megnevezni a szerzési forrását, és Terhelt2 II. rendű vádlott sem tett a III. rendű vádlottra terhelő vallomást, azonban a köztük folyt telefonbeszélgetések tartalma egyértelmű bizonyítékaul szolgál annak, hogy a III. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlottól és emellett ismeretlen forrásból is szerzett be kábítószer, melyet saját fogyasztói részére tovább értékesített.

[39] Terhelt2 II. rendű vádlott a rendőri intézkedés során lefoglalt kábítószer tekintetében csak a saját célra történő vásárlást ismerte be, tagadta a kábítószer értékesítését, azonban az elsőfokú bíróság a lehallgatási anyag alapján logikai hibától mentes következtetés útján állapította meg, hogy a II. rendű vádlott egyik rendszeres szerzési forrása Terhelt1 I. rendű vádlott volt, továbbá, hogy a II. rendű vádlott a megszerzett kábítószer tovább értékesítette. Az elsőfokú ítélet [73]-[78] bekezdéseiben elemzett beszélgetések tartalma valóban nem hagy kétséget Terhelt2 II. rendű vádlott értékesítési tevékenységét illetően. A [79]-[85] bekezdésekben részletezett, részben Terhelt1 I. rendű vádlottal és két másik személlyel folytatott beszélgetésekből pedig ugyancsak az a következtetés vonható, hogy az I. rendű vádlottól 2023. január 4. napján megszerzett kábítószer értékesítette fogyasztói részére.

[40] A 2023. január 10-én Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak, illetve ez utóbbi vádlott és fogyasztói között lezajlott beszélgetések alapján mindenben megalapozott az elsőfokú ítélet [29] bekezdése szerinti tényállásrész is. A rögzített hanganyagok tartalma ugyanis egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a II. rendű vádlott azt követően szolgálta ki fogyasztóit, miután hozzájutott az I. rendű vádlottól az újabb kábítószer mennyiséghez.

Megjegyzni az ítéltábla, hogy a vádlottak az eljárás során meg sem kíséreltek a rögzített beszélgetések tartalmára valamiféle magyarázatot adni, azokat mintegy figyelmen kívül hagyták védekezésük során.

[41] Szükséges annak hangsúlyozása, hogy a Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak között folytatott telefonbeszélgetések tartalma egyértelműen cáfolja az I. rendű vádlott azon védekezését, mely szerint őt a II. rendű vádlott fenyegetett helyzetben tartotta, és kettőjük közül a II. rendű vádlott volt az események irányítója. Ezen kívül Terhelt2 II. rendű vádlott, 1tanú és tanú2 tanúként tett vallomása ugyancsak az I. rendű vádlott vallomásának cáfolatára alkalmas, az eljárás során nem derült ki, hogy ez utóbbi személyek miért tettek volna hamis terhelő vallomást az I. rendű vádlottra és egyben saját magukra is.

Terhelt1 I. rendű vádlott védekezése teljes ellentmondásban van a közte és a II. rendű vádlott között 2023. február 6. napján az elfogásuk előtt telefonon történt egyeztetések tartalmával is.

[42] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak együttműködését ugyancsak kétséget kizáró bizonyossággal támasztotta alá a telefonbeszélgetéseik tartalma, melyekből kitűnően kölcsönösen tájékoztatták egymást az éppen aktuális beszerzési forrásokról, hozzáférhető mennyiségekről, azok árairól. A III. rendű vádlott rendszeresen érdeklődött a II. rendű vádlottól az újabb mennyiség beszerzése felől, míg ugyanez megállapítható a II. rendű vádlott részéről Terhelt1 I. rendű vádlott felé.

A 2023. február 6-án, az elfogásukat megelőző telefonbeszélgetésből kitűnően Terhelt2 II. rendű vádlott valóban megkérte a III. rendű vádlottat arra, hogy vigye el Terhelt1 I. rendű vádlotthoz, azonban mivel a III. rendű vádlott előtt ismert volt az I. és II. rendű vádlott kábítószerrel összefüggő kapcsolata, éppen a beszélgetés rövid, célirányos tartalma nem hagy kétséget afelől, hogy a III. rendű vádlott tudott a segítségnyújtás céljáról.

E körben szükséges annak rögzítése, hogy a lehallgatási anyag alapján megállapíthatóan Terhelt3 III. rendű vádlott nem először kísért el Terhelt2 II. rendű vádlottat Terhelt1 I. rendű vádlotthoz a kábítószer beszerzése során. A két utóbbi vádlott és a II-III. rendű vádlottak között 2023. január 10. napján zajlott beszélgetésekből kitűnően megállapíthatóan ugyanis Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott is saját gépkocsival utazott, amikor Terhelt2 II. rendű vádlott a kábítószer I. rendű vádlottól átvételét követően telefonon közölte Terhelt3 III. rendű vádlottal, hogy „egyben” van, de „szétszedette”, majd kérte a III. rendű vádlottat, hogy előzze meg, és egyeztettek arról, hogy először a II. rendű vádlotthoz menjenek, hátra a patakhoz és nézzenek szét.

[43] Terhelt3 III. rendű vádlott védőjének érvelésével szemben a III. rendű vádlott tudatállapotára nézve nem szükséges annak rögzítése, hogy tisztában volt azzal, hogy a II. rendű vádlottat a Terhelt1 I. rendű vádlottól történő kábítószer vásárlás céljából szállítja. Mindezek ugyanis egyértelműen következnek a tényállás megelőző részeiből, azaz a kettejük közötti együttműködés [27] bekezdés szerinti leírásából. Az utóbbi bekezdésben a beszerzésben történő együttműködésük kapcsán tett megállapításokat kétséget kizáró módon alátámasztják a II-III. rendű vádlottak közötti rögzített telefonbeszélgetések.

[44] Az irányadó tényállásból kitűnően a beszerzést és viszonteladói, valamint közvetlen fogyasztói részére az értékesítést Terhelt1 I. rendű vádlott egyedül végezte, azonban a II. és III. rendű vádlottak a beszerzésben együttműködtek, saját és közös forrásaik is voltak.

Iratellenes azonban az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy kölcsönösen számíthattak egymás fogyasztóira is, a fogyasztókat az szolgálta ki, akinél éppen volt kábítószer, és a fogyasztók azzal a vádlottal üzeteltek, aki elérhető volt.

Ezen tényeknek a törvényszék általi rögzítése lényegében azt jelenti, hogy a két vádlott értékesítési köre megegyezett. Ezt azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá.

[45] Az elsőfokú bíróság sem hivatkozott ítélete ténybeli indokolásában olyan tanúvallomásra, telefonbeszélgetésre, amelyből az tűnne ki, hogy a fogyasztókat a II-III. rendű vádlottak együttesen szolgálták volna ki, rendszeres lett volna, hogy ugyanaz a vásárló felváltva vette tőlük a kábítószeret. Csupán egy telefonbeszélgetés utal arra, hogy ilyen történhetett, amikor a II. rendű vádlott a III. rendű vádlotthoz irányított egy érdeklődő potenciális vevőt. De összességében a lehallgatás során rögzített telefonbeszélgetésekből inkább az tűnik ki, hogy a két vádlott vevőköre - már csak eltérő lakóhelyükre is figyelemmel - elkülönült, csupán a beszerzésben segítették egymást.

[46] Az elsőfokú ítélet [100]-[101] bekezdései az indokolásban iratellenesen tartalmazzák a rögzített beszélgetésekre utalással, hogy az ott felsorolt, név szerint is megjelölt hét fogyasztó mindkét vádlottal kapcsolatban állt.

A tényállásban, a [28] bekezdésben írtak szerint tanú3, tanú4 és tanú5 kizárólag Terhelt3 III. rendű vádlott fogyasztói voltak, mely megállapítás alapját a rögzített telefonbeszélgetések, a III. rendű vádlott e körben tett beismerő vallomása és az érintett három személy elsőfokú bíróság által is elemzett vallomásai képezik.

tanú6, tanú7, tanú8s és tanú9 nevű személyek és a vádlottak kapcsolatára nézve az elsőfokú bíróság bővebb indokolást nem adott, azonban a lehallgatási anyag alapján ugyancsak kizárólag a III. rendű vádlott fogyasztóiként azonosíthatók.

[47] A fentiekre figyelemmel tekinthető helytállónak, hogy a törvényszék ítélete [28] bekezdésében az iratok alapján nem hozta összefüggésbe a Terhelt3 III. rendű vádlotthoz köthető három személy részére összesen 11 gramm kábítószer értékesítését Terhelt2 II. rendű vádlottal, míg a [29] bekezdésben a II. rendű vádlotthoz köthető további három személy részére összesen 70 gramm kábítószer értékesítését Terhelt3 III. rendű vádlottal.

[48] Ellenben a [30] bekezdés szerinti 500 gramm Terhelt1 I. rendű vádlottól történő vásárlása mind a II. rendű, mind a III. rendű vádlott esetében a kereskedelemmel elkövetett kábítószer-kereskedelem részét képezi.

[49] Az eladók közös felkutatása, a beszerzésben történő együttműködés célja a két utóbbi vádlott esetében a kábítószer több személy részére történő értékesítése volt. A kábítószernek kereskedelem céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedelem körébe tartozik, ha többlet magatartás nem kapcsolódik hozzá. A kereskedelem, mint rendszeres, ismétlődő adásvételek útján megvalósult folyamatos tevékenység, magába foglal minden olyan résztevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése is, amely már önmagában befejezett önálló tettesi cselekmény (1/2007. Büntető jogegységi határozat IV.). Amennyiben a megszerzésben több elkövető vesz részt, a fentiekből következően magatartásuk társtettesként megvalósított.

[50] Terhelt2 II. rendű vádlott védőjének a kereskedési szándék meg nem létevel kapcsolatos érvelése a fentiekre figyelemmel sem vezethetett eredményre. A lehallgatási anyag éppen annak bizonyítására volt alkalmas, hogy a II. rendű vádlott kiterjedt vevőköre részére rendszeresen értékesített kábítószer, mely tevékenység a kereskedés körébe illeszkedik. Minden alapot nélkülöz az a védelmi érvelés, hogy az elfogást megelőzően saját fogyasztása céljára vásárolta volna az 500 gramm kábítószer, utalva azokra a telefonbeszélgetésekre, melyekből kitűnik, hogy fogyasztói már nagyon várták az újabb vásárlás lehetőségét.

[51] A bizonyítás törvényességéhez kapcsolódik és részben eljárásjogi kérdés is, ezért a felülbírálat e részében rögzíti az ítéltábla, hogy az ügyben a Be. 215. § (5) bekezdés a) pontja szerinti engedélyhez nem kötött rejtett figyelésen kívül bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazására, a Be. 231. § a) és e) pontban nevesített információs rendszer titkos megfigyelésére és lehallgatásra is sor került. Ezek alkalmazására és eredményének felhasználására törvényesen került sor, viszont erre vonatkozóan az elsőfokú ítélet indokolást nem tartalmaz, melyet az ítéltábla az alábbiak szerint pótol.

[52] A leplezett eszközök alkalmazására a 2022. október. 26. napján elrendelt előkészítő eljárás során került sor a bűncselekmény elkövetőjeként szóba jöhető későbbi vádlottakkal szemben [Be. 343. § (1) bekezdés a) pont]. Rendelkezésre állnak a nyomozási bírói engedélyező, kiterjesztő és meghosszabbító végzések, melyekből megállapítható, hogy az engedélyezésre törvényesen került sor [Be. 214. § (5) bekezdés és 234. § (1) bekezdés], a nyomozó hatóság az engedélyezés kereteit az alkalmazás során nem lépte túl [Be. 235. § (1) bekezdés]. A leplezett eszközök alkalmazásának eredménye a vádlottakkal szemben felhasználható [Be. 252. (1) bekezdés].

[53] Az ítéltábla nem osztotta Terhelt3 III. rendű vádlott védőjének az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel kapcsolatban megfogalmazott aggályait. Szükséges annak rögzítése, hogy a bizonyítási indítvány előterjesztése nem felel meg a Be. 520. § (1)-(3) bekezdésben írtaknak. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a nyomozás során készült, majd az elsőfokú eljárásban a 2025. január 22-i tárgyalási napon (48. számú jegyzőkönyv 10. oldal) felolvasás útján a bizonyítás anyagává tett szakértői vélemény kapcsán nem az elsőfokú ítélet meghozatalát követően váltak a védő számára felismerhetővé a szakértői vélemény általa vélt hiányosságai. Csupán utal az ítéltábla arra, hogy a védő a szakértői vélemény felolvasását követően, de a bizonyítási eljárás későbbi befejezetté nyilvánítását megelőzően sem tett észrevételt a szakértői véleményre, azzal kapcsolatos kifogásait nem terjesztette elő.

Ezért, mivel az ítéltábla álláspontja szerint az indítványozott bizonyítás nem szükséges a tényállás tisztázásához, a másodfokú nyilvános ülésen a Be. 520. § (5) bekezdés értelmében a védő bizonyítási indítványa érdemi indokolás nélküli elutasításáról döntött.

[54] Érdemi megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[55] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma azt jelenti, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Tehát nem mondhatja egy bizonyítékról, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, ha azt az elsőfokú bíróság elfogadta, és fordítva, nem egészítheti ki, vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott bizonyíték alapján. A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie, attól - megalapozott tényállás esetén - akkor sem térhet el, ha a saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet (EBH2019.B.9.II).

[56] Az elsőfokú bíróság által megállapított bizonyítást érintő ügyiratok alapján a tényállás módosítása valójában nem más, mint ugyanazon bizonyítékok alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által nem megállapított ténynek a megállapítása, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns. Ide nem értve azt, ha az elsőfokú bíróság kifejezetten rögzítette, hogy az adott tény tekintetében a szóban lévő bizonyítékokat nem fogadja el. Az ítélet akkor iratellenes, ha a bíróság nem a valós (az ügyiratokban rögzített) tartalma szerint vette figyelembe a bizonyítékot. Ezt a fellebbviteli bíróság az ügyiratok valós tartalmának alapulvételével javítja ki. Az ítélet hiányosságáról van szó, ha az elfogadott bizonyíték alapján megállapított releváns tény az ítélet tényállása nem rögzíti. Téves ténybeli következtetés esetén pedig az elfogadott bizonyítékból történő, a logika szabályainak meg nem felelő ténykövetkeztetést helyesbíti a jogorvoslat tárgyában elbíráló bíróság. Valamennyi esetben a tényállásmódosítás alapja az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték, melyre figyelemmel a tényállás helyesbítése, módosítása nem jelenthet tiltott felülbírálatot.

[57] Mindezekből pedig egyértelműen következik, hogy a jelen ügyben bejelentett, eltérő tényállás megállapítására irányuló jogorvoslatok esetében az ítéltábla a másodfokú felülbírálatkor nem kerülhetett abba a helyzetbe, hogy további, a bűnösség megállapításával ellentétes eltérő tényeket rögzítsen, mert az elsőfokú bíróság a releváns bizonyítékok elemzése és mérlegelése alapján, logikai hibától mentes gondolatmenet eredményeként állapította meg a tényállást. Az ítéltábla által tett kiegészítések, helyesbítések nem érintették az ítéleti tényállás központi ténymegállapításait, csupán olyan ténybeli hiányosságokat pótoltak, melyek a minősítést sem befolyásolták, azonban alapját képezik az ítéleti rendelkezéseknek.

[58] A Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolása azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését tartalmazza, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el.

[59] Ezen elvárásnak az elsőfokú ítélet indokolása - kisebb hiányosságoktól eltekintve - alapvetően megfelelt, ezért a másodfokú eljárásban nem volt arra lehetőség, hogy az elsőfokú bizonyítást lefolytató bíróság kellőképpen megindokolt meggyőződésével szemben az ítéltábla más bizonyítékokra alapítottan eltérő, a perújítás elutasítását eredményező történések lehetőségét vizsgálja.

[60] Az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenysége ugyanis alappal nem kifogásolható. A védelmi fellebbezések nem hoztak fel olyan új körülményt, amely a törvényszék megállapításainak helyességét megkérdőjelezné.

[61] Az elsőfokú ítéleti tényállás részbeni hiányosság és iratellenesség miatti kiegészítésének, helyesbítésének indokai az alábbiak.

[62] A [26] bekezdésből hiányzott annak megjelölése, hogy grammonként milyen áron értékesítette Terhelt1 I. rendű vádlott 1tanú részére a kábítószer, melynek rögzítése alapját képezi az I. rendű vádlott értékesítés útján szerzett vagyongyarapodása összegének. A 3000 forint/gramm áron történő értékesítés tényét 1tanú törvényszék által elfogadott vallomása alapján rögzítette az ítéltábla. Egyúttal pontosította az értékesítés záró időpontját is, ugyanis az iratok alapján megállapíthatóan a kábítószerrel kapcsolatos tevékenysége miatt 1tanú 2022. november 25. napján őrizetbe, majd letartóztatásba került.

[63] A [27] bekezdés helyesbítését a II-III. rendű vádlottak együttműködését érintően a már korábban részletezett iratellenesség indokolta.

[64] A [29] bekezdésben a Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzás ténybeli alapjaként ugyancsak nem maradhatott el annak feltüntetése, hogy a kábítószer milyen áron értékesítette, és abból összesen hány forint vagyoni gyarapodása származott, e körben a II. rendű vádlottra legkedvezőbb, [27] bekezdésben írt összeggel számolva.

[65] A [30] bekezdést az 500 gramm kábítószer ellenértéke összegének feltüntetésével és annak az I. rendű vádlott részére történő átadása tényével ugyancsak a Terhelt2 II. rendű

vádlott elsőfokú bíróság által elfogadott vallomása alapján egészítette ki az ítéltábla, utalva arra is, hogy a vásárlás megtörténtét, a vételár összegét illetően további bizonyítékul szolgál a házkutatás során a konyhai asztalon talált készpénz összege is.

[66] A [31] bekezdés kiegészítése az elsőfokú bíróság ítélete [124] bekezdésében is helyesen részletezett rendőri intézkedésről készült jegyzőkönyv alapján történt, egyértelművé téve a tényállásban is, hogy a készpénz lefoglalására Terhelt2 II. rendű vádlottól került sor.

[67] A [32] bekezdést érintő kiegészítésekre a lefoglalásról készült jegyzőkönyv adatai alapján került sor, melyeknek az I. rendű vádlott védekezése tükrében és a vele szemben elrendelt vagyonelkobzás tekintetében volt jelentősége, utalva többek között a konyhaasztalról lefoglalt, aktuális vételár összegére (melynek a későbbiekben részletezettek szerint semmiféleképpen nem kerülhet sor lefoglalása megszüntetésére és az I. rendű vádlott részére visszaadására), vagy az intézkedés kezdetekor az I. rendű vádlott kezében talált mérlegre.

[68] Az elsőfokú ítélet tényállásának [33]-[35] bekezdései rögzítik a vádlottaktól lefoglalt kábítószeres nettó tömegét és azok 3-CMC-bázis mennyiségét, azaz tiszta hatóanyag-tartalmát, mely utóbbi alapját képezi a bűncselekmények minősítésének.

[69] A lefoglalt anyagok vizsgálata alapján az igazságügyi vegyészszerkérő megállapította, hogy azokból 3-CMC vegyület volt azonosítható. A 3-CMC 2023. január 1. napjától hatályosan az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022 (XII. 28.) BM rendelet 2. melléklet 1. jegyzékében (P1 jegyzék) szereplő kábítószer. Mivel az nem szerepel a Btk. 461. § (1)-(2) bekezdésében felsorolt kábítószeres között, ezért annak csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségét a Btk. 461. § (4) bekezdés értelmében a tiszta hatóanyag-tartalom hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagja alapulvételével kell megállapítani. A hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának meghatározása pedig igazságügyi orvosszakértő kompetenciájába tartozik. Ilyen esetben tehát az igazságügyi orvosszakértő megállapítása képezi alapját a minősítés alapjául figyelembe vehető csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiség meghatározásának. Ez utóbbiak azonban már az ítélet jogi indokolási részébe tartozó, a 3-CMC-bázis mennyiségéből tett jogkövetkeztetések.

[70] A lefoglalt mennyiségek 3-CMC-bázis tartalmát az igazságügyi vegyészszerkérői vélemény az elsőfokú ítélet indokolásában, a [127]-[129] bekezdésekben, majd a [145]-[163] bekezdésekben is részletezettek szerint, az ún. mérési bizonytalanság miatt, + - jel feltüntetése melletti értékekkel adta meg. A [148] bekezdésben elírás miatt helyesbítendő a lefoglalt por mennyisége 498,94 grammra.

A bizonyítás alapvetései között a Be. 7. § (4) bekezdésben rögzített, in dubio pro reo elvére figyelemmel a tényállásban azonban mindig csak az adott terhelt terhére legkedvezőbb, legalacsonyabb értéket lehet rögzíteni és a minősítés során figyelembe venni.

Ezért helyesbítette az ítéltábla a [33]-[35] bekezdések mennyiségi meghatározását, e körben egyetértve a III. rendű vádlott védője által előadottakkal.

[71] Az elsőfokú ítélet indokolása a [132]-[141] bekezdésekben részletezi az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításait. A szakértő véleménye elkészítése során, a hatásait tekintve 3-CMC-hez hasonló 4-CMC-re vonatkozó elérhető forrásanyagokat is figyelembe vette. A szakértői vélemény e körben tett megállapításával összefüggésben elírás folytán helyesbítendők az elsőfokú ítélet [139] bekezdésében írtak: a szakértő által hivatkozott tiszta 4-CMC egyszeri adagja szájon át történő beviteli mód esetén enyhe hatás kiváltásához 30-60 mg, közepes erősségű hatás kiváltásához 60-100 mg. Az erős hatás kiváltásához szükséges 100-180 mg dózistartományt helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság.

[72] A 3-CMC tekintetében az igazságügyi orvosszakértő a hozzá nem szokott fogyasztó egyszeri hatásos adagját 100-180 mg közé, átlagolva 140 mg-ra tette. Ez a szakértői megállapítás, tekintve a fenti, 4-CMC-re tett megállapításokat, a vádlottakra nézve megfelel az in dubio pro reo elvének.

[73] A Btk. 461. § (4) bekezdés értelmében a 461. § (1) vagy a (2) bekezdésben nem szereplő kábítószer e törvény alkalmazásában

- a) csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszeres mértékét nem haladja meg,
- b) jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja,
- c) különösen jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának ezernégyszázszoros mértékét meghaladja.

[74] Itt szükséges kitérni arra, hogy a III. rendű vádlott védőjének érvelésével szemben a hozzá nem szokott fogyasztó egyszeri hatásos adagjának átlagát, és nem a szakértő által kimunkált felső határát kell figyelembe venni, ez egyértelműen következik a fenti jogszabályi rendelkezésből. Az in dubio pro reo elve tehát itt korlátozottan érvényesül.

[75] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerinti átlagos szokásos adagnak, azaz 140 mg-nak a hétszeres mértéke 980 milligramm, azaz 0.98 gramm (a csekély mennyiség felső határa), száznegyvenszerese 19.600 milligramm, azaz 19,6 gramm (a jelentős mennyiség felső határa) és ezernégyszázszorosa 196.000 milligramm, azaz 196 gramm (a különösen jelentős mennyiség felső határa).

A szakértő véleményében a hétszeres szorzóval számítás után a csekély mennyiség felső határát 1 grammal adta meg, ez azonban nem pontos, megjegyezve, hogy nem az orvosszakértő feladata a csekély, jelentős és különösen jelentős mennyiségre a Btk. 461. § (4) bekezdés a)-c) pontjai szerinti értelmező rendelkezések szerinti számítás elvégzése.

[76] Az elsőfokú ítélet [141] bekezdése helyesen tartalmazza a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos adagjaként a szakértő által rögzített 140 mg-ot, azonban a [220] bekezdés már ezzel szemben 142,8 mg-ot tartalmaz, vélhetően azért, mert a törvényszék a szakértő által megjelölt csekély mennyiség felső határából (1 gramm) visszafelé számolt, mely azonban a már korábban írtak szerint nem lehet helyes.

[77] Az elsőfokú ítélet tényállása nem tartalmaz ténybeli megállapítást a le nem foglalt, tehát a vádlottak által már értékesített kábítószeres hatóanyag-tartalmára vonatkozóan, ennél fogva elmaradt ezek hatóanyag-tartalmának összegzése is a lefoglalt mennyiségek hatóanyag-tartalmával. Ezen kívül az elsőfokú bíróság elmulasztotta tényállásában vádlottanként külön-külön feltüntetni a minősítés alapjául szolgáló összegzett hatóanyag-tartalom mennyiségeket is.

Így nem derül ki az ítéletből, hogy milyen mennyiségekkel számolt, mely mennyiségek és milyen hatóanyag-tartalmak képezték az alapját vádlottanként a bűncselekmény minősítésének.

A törvényszék ítélete indokolásában, a [239]-[240] bekezdésekben utalt ugyan arra, hogy a meg nem lévő kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítása a bíróság ténymegállapítása körébe tartozik, azonban ennek megfelelő indokolást ítélete nem tartalmaz.

[78] A le nem foglalt kábítószer becsült hatóanyag-tartalmát a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmára vonatkozóan táblázatos formában közzétett adatok alapján kell megállapítani. A táblázat a hatóanyag-tartalmakat százalékos arányban, időintervallumot megadva tartalmazza, mely alapján – szintén az in dubio pro reo elvére figyelemmel - mindig az adott évre vonatkozó legkisebb mennyiség az irányadó. 2022. évre vonatkozóan a kristály (katinon származékok kristályos vagy por formában) grammonkénti tiszta hatóanyag-tartalma 10-90%-ban, 2023. év vonatkozásában 60-90%-ban került meghatározásra. A vádlottak által a 2022. év utolsó hónapjaiban és 2023. év január elején értékesített kristály tiszta hatóanyag-tartalmát az ítéltábla a feltehetően az ország területére 2022. évben került kábítószerre vonatkozó adatok alapján állapította meg a legkedvezőbb 10 %-ban.

[79] Ehhez képest a Terhelt1 I. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet [25] bekezdése szerint értékesített 3 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 0,3 gramm, a [26] bekezdése szerint értékesített 600 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 60 gramm, a Terhelt3 III. rendű vádlott által a [28] bekezdés szerint értékesített összesen 11 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 1,1 gramm, illetve a Terhelt2 II. rendű vádlott által a [29] bekezdés szerint értékesített összesen 70 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 7 gramm volt.

[80] A fentiekre figyelemmel az értékesített (le nem foglalt) és a lefoglalt kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalma vádlottanként az alábbiak szerint összegezhető, mely megállapításokkal kiegészült az elsőfokú ítélet tényállása.

[81] Terhelt1 I. rendű vádlott a cselekményt a [25] bekezdés szerint értékesített (le nem foglalt) 0,3 gramm, a [26] bekezdés szerint értékesített (le nem foglalt) 60 gramm, a [30] bekezdés szerint értékesített, lefoglalt 375 gramm, és a [32] bekezdés szerint lefoglalt 632 gramm, összesen 1067,3 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú kábítószerre követte el.

[82] Terhelt2 II. rendű vádlott a cselekményt a [29] bekezdés szerint általa értékesített 7 gramm, továbbá a [30] bekezdés szerint lefoglalt 375 gramm, összesen 382 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú kábítószerre követte el.

[83] Terhelt3 III. rendű vádlott a cselekményt a [28] bekezdés szerint általa értékesített 1,1 gramm, továbbá a [30] bekezdés szerint (a II. rendű vádlottal együtt) megszerzett és a II. rendű vádlottól lefoglalt 375 gramm, valamint a [31] bekezdés szerint tőle lefoglalt 1,438 gramm, összesen 377,538 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú kábítószerre követte el.

[84] A kábítószer csekély, jelentős vagy különösen jelentős mennyiségének megállapítása nem ténybeli, hanem jogi értékelést jelent, amelynek ténybeli alapját a kábítószer fajtája, mennyisége (tömege), illetve a hatóanyag fajtája és tartalma képezi. Így kizárólag ez utóbbi ténymegállapítások tartozhatnak a felülbírálat során irányadó történeti tényállásba. Az ezen tényekből levont következtetés azonban már jogkövetkeztetés. Tehát nem része a tényállásnak az a megállapítás, miszerint a lefoglalt és értékesített kábítószer mennyisége külön-külön és azok összevont mennyisége meghaladja-e és ha igen, mennyivel a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak hány százaléka (BH2024.129. – Kúria Bfv.II.432/2023/9., Kúria Bfv.1062/2022/9.). Ezek az utóbbi megállapítások ugyanis a már valóban elfogadott ténymegállapításoknak a jogi normával történő egybevetését, a törvény szövegének való megfeleltetését jelentik, így az ítélet jogi indokolásába tartozóak. Ellenkező esetben nem lenne lehetősége a korlátozott felülbírálatot végző bíróságnak, vagy adott esetben a rendkívüli jogorvoslatként végzett felülvizsgálat során a Kúriának a törvénysértő minősítés megváltoztatására.

[85] A fentieknek megfelelően, nem érintve az ítéleti tényállás ténymegállapításait, az ítéletábra az elsőfokú ítélet [33], [34] és [35] bekezdéseinek az ott írt kábítószer különösen jelentős és csekély mennyiségének felső határával, azok százalékos mennyiségével kapcsolatos megállapításokat ítéletszerkesztési hiba folytán az ítélet jogi indokolási részébe tartozónak tekinti, egyúttal azokat vádlottanként az alábbiak szerint helyesbítve.

[86] A Terhelt1 I. rendű vádlott által értékesített és tőle lefoglalt kristály 3-CMC-bázis mennyisége összesen 1067,3 gramm, mely 5445,4 %-a a jelentős mennyiség alsó határának (19,6 gramm), azaz annak majdnem 55-szerese, míg 544,5 %-a a különösen jelentős mennyiség alsó határának (196 gramm), azaz annak majdnem 5,5-szerese.

[87] A Terhelt2 II. rendű vádlott által értékesített és tőle lefoglalt kristály 3-CMC-bázis mennyisége összesen 382 gramm, mely 1948,9 %-a a jelentős mennyiség alsó határának (19,6 gramm), azaz annak majdnem 20-szorosa, míg 194,89 %-a a különösen jelentős mennyiség alsó határának (196 gramm), azaz annak majdnem 2-szerese.

[88] A Terhelt3 III. rendű vádlott által értékesített és tőle lefoglalt kristály 3-CMC bázis tartalma összesen 377,538 gramm, mely mennyiség 1926,2 %-a a jelentős mennyiség alsó határának (19,6 gramm), azaz annak majdnem 20-szorosa, míg 192,62 %-a a különösen jelentős mennyiség alsó határának (196 gramm), azaz annak majdnem 2-szerese.

[89] Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy az ítélet egységes egészként vizsgálendő, melynél fogva a tényállás részét képezi az is, ami ítéletszerkesztési hiba folytán ténymegállapításként az ítélet indokolásában szerepel, vagy éppen fordítva, az indokolás részének tekintendők azok a megállapítások, amelyek a történeti tényállásban rögzített tényekből levont jogkövetkeztetések vagy a büntetőjogi felelősség alapjául szolgáló jogszabályi hivatkozások (BH2016.163.III., Kúria Bhar.1295/2020/7). Ez tehát nem jelent részleges megalapozatlanságot, csupán az ítéletszerkesztési hiba orvoslását igényli.

[90] Ezért az ítéltábla az ítélet jogi indokolási részének tekintette a [36] bekezdésben hivatkozott, löfegyverre és lőszerre vonatkozó jogszabályi megjelöléseket.

[91] A fenti indokok alapján helyesbített és kiegészített, a felülvizsgálat során irányadó tényállásból helytállóan vont következtetést a törvényszék a vádlottak bűnösségére, a felmentést célzó védelmi fellebbezések lényegét tekintve az elsőfokú bíróság alapvetően helyes mérlegelési tevékenységét támadják, melyek a már korábban kifejtettekre figyelemmel nem vezethettek eredményre.

[92] Mindenben megfelel a vádlottak kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményének minősítése az anyagi jogszabály rendelkezéseinek és az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatban, valamint a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltaknak.

[93] Az iránymutatások és az azok alapján egységes bírósági gyakorlat szerint a kábítószerrel kereskedés tágabb körű tevékenységet takar, mint a kábítószer forgalomba hozatala. A kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, melyek haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Így például a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, adagolása, tárolása, szállítása, elosztása,

raktározása, eladása, amely magatartások már önmagukban befejezett önálló tettesi cselekmények (BH2015. 324., BH2017. 144., BH2020. 350.) és a kábítószer-kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek. A bűncselekményegység okán amennyiben az egyes elkövetők ugyanazon bűncselekménnyel összefüggésben tettesi és részesi magatartást egyaránt tanúsítanak, cselekményükért egységesen tettesként vonhatók felelősségre.

A kábítószer kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett tettesi elkövetési alakzatot valósít meg akkor is, ha többletmagatartás, nevezetesen - például konkrét értékesítés - nem kapcsolódik hozzá. A kereskedő ténykedésénél a forgalomba hozatal nem egyszeri, hanem folyamatos jellegű, haszonszerzésre törekvést takar, a haszonszerzésre törekvés a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának az alapja.

A cselekmény minősítésénél nem csupán az adott személy konkrét magatartásának, hanem a tudattartalmának, ekként azon tényeknek is jelentősége van, melyekből erre következtetni lehet. Így, ha a kábítószer csupán egyszeri alkalommal szállító személy tudomással bír arról, hogy megbízója kábítószer kereskedelmével foglalkozik és ennek ellenére a megbízást teljesíti, a megbízójával szándékegységben maga is tényállásszerű elkövetési magatartást valósít meg, így kábítószer-kereskedelemért vonható felelősségre.

A rendelkezésre álló bizonyított tényekből: a lefoglalt anyagok mennyisége, hatóanyag-tartalma, az adagoláshoz, kiméréshez szükséges tárgyak (mérlegek, nejlon tasakok) alapján tényből tényre történő egyértelmű következtetés vonható arra, hogy a kábítószer abból a célból szerezték meg és tárolták, hogy azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladják másoknak, tehát kereskedjenek vele.

[94] A fenti iránymutatásnak is megfelelően törvényes a vádlottak cselekményének a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetékénti meghatározása.

[95] A 3-CMC 2022. december 31. napjáig az 78/2022. BM rendelet 2. melléklet 1. jegyzékében feltüntetett vegyületként pszichotróp anyagnak minősült, míg 2023. január 1. napjától a Btk. alkalmazásában a 459. § (1) bekezdés 18. pontja szerinti értelmező rendelkezés alapján már kábítószernek tekintendő.

[96] Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság a BH 2016.76. szám alatt közzétett eseti döntésben és a Kúria módosított tartalommal fenntartott 40. BK véleménye 1. pontjában írtakra, melyekből következően nem érinti a vádlottak által megvalósított elkövetői magatartást és szándékot, ha az elkövetési időszakban a kereskedői típusú magatartás tárgyát képező, központi idegrendszerre ható szer jogi minősítése módosításra került.

A vádlottak természetes egységet képező kereskedői tevőleges magatartása elfogásuk napján, 2023. február 6-án fejeződött be, melynek idején a 3-CMC már kábítószernek minősült. Nem változtat a jogi minősítésen, hogy ugyanazon szert árulták korábban is, melynek jogi minősítése akkor enyhébb megítélésű volt, mert a magatartásuk kifejtésének utolsó napján a

már kábítószernek minősülő anyaggal kereskedtek, és tudatuk átfogta a magatartás tilalmazott voltát, számolniuk kellett annak lehetséges következményeivel.

[97] A III. rendű vádlott védőjének észrevételével szemben az elsőfokú bíróság nem azért alkalmazta a vádlottak esetében az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabály rendelkezéseit, mert az elbíráláskor hatályos szabályozást rájuk nézve kedvezőtlenebbnek tartotta, hanem azért, mert az elbírálás idején hatályos rendelkezések nem teremtik meg az enyhébb elbírálás lehetőségét, ezért nincs indok a Btk. 2. § (2) bekezdés alkalmazására.

A törvényszék ítélete [215]-[218] bekezdéseiben utalt az Alaptörvény 2025. április 15. napjától hatályos módosítására, mellyel összefüggésben azonban az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy jelen eljárás tárgyát képező kábítószer-kereskedelem büntette az Alaptörvény módosítását megelőzően is üldözendő, kiemelkedő tárgyi súlyú, szigorúan büntetendő bűncselekmény volt, ennek alaptörvényi szintű deklarálása a bíróságok ítélkezési tevékenységét nem érintette.

[98] Helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság Terhelt I. rendű vádlott lőfegyverekkel és lőszerrel kapcsolatos magatartását is, mellyel összefüggésben helyesen utalt az EBD 2018.B. 25. elvi döntésben írtakra, melyekből kitűnően a lőfegyver mellett a lőszerre egyidejű elkövetés esetén is törvényi egység valósul meg. Ezért a minősítés során helytállóan hívta fel a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont mellett a 325. § (2) bekezdés a) pontot is.

Az igazságügyi fegyverszakértő a [192] bekezdésben írtakkal szemben nem állapította meg a légpuska átalakításának tényét. Éppen ezzel szemben azt véleményezte, hogy az nem átalakított, ennek ellenére csőtorkolati energia értéke 10,407 joule. Mivel ez az érték meghaladja a lőfegyverekről és lőszerrelről szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. § 16. pontja szerinti 7,5 joule értéket, ezért minősül a légfegyver engedélyköteles lőfegyvernek, bár ezt a szakértői vélemény külön nem tartalmazza.

E bűncselekmény tekintetében sem kerülhetett sor az I. rendű vádlott felmentésére, de a vele szemben indult büntetőeljárás megszüntetésére sem [Be. 590. § (5) bekezdés b) pont].

[99] Az elsőfokú ítéletnek a vádlottak elkövetői minőségével kapcsolatos jogszabályi megjelölését az ítéltábla akként pótolja, hogy a terhére rótt bűncselekményeket az I. rendű vádlott a Btk. 13. § (1) bekezdése szerinti tettesként, míg a II-III. rendű vádlottak a Btk. 13. § (3) bekezdés szerinti társtettesként valósították meg.

Szükséges továbbá rögzíteni, hogy az I. rendű vádlott terhére megállapított közbiztonságot veszélyeztető bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[100] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi, enyhítő és súlyosító tényezőket túlnyomórészt feltárta.

Terhelt I. rendű vádlott esetében nem maradhat el büntetlen előéletének enyhítő körülményként értékelése. Részbeni beismerése a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés tekintetében állapítható meg.

Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a részbeni beismerés súlyát növeli, hogy az egyben terhelő bizonyítékaul szolgált a teljes tagadásban lévő I. rendű vádlottra nézve is.

A védő által jelzettek szerint Terhelt3 III. rendű vádlott esetében pedig ugyancsak indokolt büntetlen előéletét enyhítőként figyelembe venni.

Az utóbbi két vádlott tekintetében az ítéltáblán az utolsó szó jogán tett nyilatkozatban kifejezett megbánásukat is enyhítőként kell értékelni.

Az időmúlás enyhítőként értékelésével összefüggésben az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a bűncselekmények befejezése óta a másodfokú határozat hozataláig eltelt idő a bűncselekmények tárgyi súlyához képest nem tekinthető kirívónak, enyhítőként értékelését kizárólag az indokolja, hogy a vádlottak a büntetőeljárás teljes időtartama alatt a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt álltak.

Mindhárom vádlottra vonatkozóan mellőzi az ítéltábla a kitartó, gátlástalan, konspiratív elkövetési mód súlyosítóként értékelését, figyelemmel arra, hogy a kereskedelmi tevékenység végzésével mintegy szükségszerűen együtt járó elkövetési módot a jogalkotó a szigorú büntetési tétel meghatározása során figyelembe vette.

A jogi indokolásban részletezetteknek megfelelően igényel helyesbítést mindhárom vádlott esetében annak súlyosítóként figyelembevétele, hogy az egyes vádlottak tekintetében a kábítószeres összegzett hatóanyag-tartalma nem csupán elérte, hanem jóval meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát, ez az I. rendű vádlott esetében csaknem 5,5-szörös, a II. és III. rendű vádlottak esetében pedig csaknem 2-szeres mennyiséget jelent.

A különösen jelentős mennyiségre elkövetés a kábítószer-kereskedelem tekintetében nem, csak a kábítószer birtoklása esetén minősítő körülmény, ezért azt súlyosítóként kell figyelembe venni (56.BK vélemény III/2.).

Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében további súlyosító körülmény a közbiztonságot veszélyeztető bűncselekmény többszörös minősülése, míg Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés ténye, utalva a Miskolci Járásbíróság előtt 40.B. 1373/2023. szám alatt folyamatban volt büntetőeljárásra.

[101] Az elsőfokú ítélet helytállóan rögzítette a vádlottakkal szemben kiszabható szabadságvesztés büntetések irányadó középértékét.

A Btk. 80. § (2) bekezdése kimondja, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele.

A középértékes szabály azonban nem érinti a Btk. 80. § (1) bekezdésében írtakat, vagyis a bíróságnak a büntetés törvényben írt keretein belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tetтарыыos büntetést. A középértéktől eltérő büntetés kiszabását csak akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.). A rendelkezés tehát nem zárja ki, hogy a bíróság az irányadó egyedi ügyben felderített különös körülményeket a törvénynek és a bírói gyakorlatnak megfelelően, belátása szerint értékelje, mérlegelje (13/2002. (II. 20.) AB határozat III. 1. 3.).

[102] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék az egyéniesítés szempontjait is szem előtt tartva, körütekintően döntött, amikor mindhárom vádlottal szemben lehetőséget látott a középérték alatti tartamban meghatározni a szabadságvesztés büntetések mértékét. A

kábítószer hatóanyag-tartalmának eltérő mértékét, az I. és III. rendű vádlottak büntetlen előéletét, a II. rendű vádlott előéleti adatait, a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésének tényét, az I. rendű vádlott esetében a halmazati büntetéskiszabás szabályait is figyelembe véve, az ítélet belső arányosságával szemben támasztott követelményeknek is megfelel a velük szemben 8, 7 és 6 évben kiszabott szabadságvesztés, azok további enyhítése nem indokolt egyik vádlott esetében sem. A büntetési tartam meghatározása során ugyanis a kábítószer hatóanyag-tartalmának mennyisége mellett nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a részben I. rendű vádlottól megszerzett kábítószerre a II-III. rendű vádlottak kiterjedt vevőkör számára, hónapokon keresztül végeztek kereskedési tevékenységet.

[103] Törvényesen határozta meg a törvényszék a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatát fegyházban, azonban az ítéltábla Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel lehetőséget látott a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazására, és eggyel enyhébben, börtönben határozta meg a végrehajtási fokozatot.

[104] Helytállóak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával és az előzetes fogvatartás beszámításával kapcsolatos rendelkezések is.

Mindhárom vádlott mellékbüntetésének mértéke igazodik a szabadságvesztések tartamához, mérséklésüket szintén nem tartotta indokoltnak az ítéltábla.

Ugyanakkor a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján, igazolt megfelelő jövedelem vagy vagyon hiánya miatt egyik vádlott esetében sem álltak fenn a pénzbüntetés kiszabásának feltételei a (Kúria 25. BK véleménye). Ezért az ítéltábla mellőzte a pénzbüntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

[105] A vagyonekobzással és elkobzással kapcsolatos rendelkezések módosításának indokai az alábbiak.

[106] A vádlottak legális jövedelemforrásaival kapcsolatos indokolásrészben, az elsőfokú ítélet [107] bekezdés első sorában megjelölt évszám nyilvánvaló elírás folytán 2018. évre helyesbítendő. Az e körben nyomozás során beszerzett és itt rögzített bizonyítékok, de a Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a másodfokú eljárás során védő által becsatolt további okiratok sem bizonyultak alkalmasnak annak igazolására, hogy a vádlottak az eljárás tárgyát képező bűncselekmények elkövetésének ideje alatt milyen összegű legális jövedelemmel rendelkeztek. Nem került sor az I. és II. rendű vádlottak részéről annak bizonyítására sem, hogy milyen igazolt legális forrásokból származnak a tőlük lefoglalt készpénz mennyiségek, illetve az I. rendű vádlottól lefoglalt nagyrértékű BMW típusú személygépkocsi.

[107] Alaposnak tartotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség utóbbi gépjármű vagyonekobzására vonatkozó indítványát. A gépjármű forgalmi engedélye, az adásvételi szerződés, valamint a gépjármű-nyilvántartás adatai alapján is megállapíthatóan a 2019. gyártási évjáratú személygépkocsi 2021. május 4. napján került Terhelt1 I. rendű vádlott

tulajdonába, a szerződés szerint 27.500.000 forint vételár ellenében. A gépjármű megszerzése tehát a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmény elkövetési idejét megelőző, azonban a büntetőeljárás megindítását megelőző 5 éven belüli időpontra esik.

A vagyontárgyra tehát a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont szerinti kiterjesztett vagyoneklobzásra vonatkozó kötelező rendelkezés alkalmazandó, mely szerint az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet a kábítószerrel való kereskedés elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző 5 évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. Az ilyen vagyontárgyra a Btk. 74/A. § (3) bekezdés alapján irányadó az is, hogy nem rendelhető el vagyoneklobzása, ha bizonyítást nyer, hogy nem bűncselekményből származik.

Az I. rendű vádlott és védője az elsőfokú eljárás során nem ajánlott fel a vagyon törvényes eredetére bizonyítást, így arra nézve az elsőfokú bíróságnak a fentiek értelmében vagyoneklobzást kellett volna elrendelnie.

A másodfokon felajánlott bizonyítás sem igazolta kétséget kizáró módon a jármű megvásárlásának legális forrását. Az I. rendű vádlott vagyoni helyzete, személyi körülményei és igazolható jövedelme, valamint a gépkocsi értéke között feltűnő az aránytalanság. Az adóhatóság nyomozás során megkeresésre adott válasza alapján az I. rendű vádlott 2018. és 2019. évben mindösszesen 700.000 forint bevallott jövedelme - figyelemmel arra, hogy megélhetését is finanszíroznia kellett - a vételár kifizetését nem tette volna lehetővé. Mivel ahhoz igazolt forrással a fentiek szerint nem rendelkezett, a vagyoneklobzás elrendelése a gépjárműre nem mellőzhető.

Mivel a legális szerzés bizonyításának eredménytelenségének terhére a terhelt viseli, ezért a másodfokú bíróság a már hivatkozott jogszabályhelyek alapján a BMW típusú személygépkocsira, tartozékaira, indítókulcsaira vagyoneklobzást rendelt el, egyidejűleg értelemszerűen mellőzve a lefoglalásuk megszüntetéséről és a vádlott részére történő kiadásukról szóló elsőfokú rendelkezést, ugyanígy határozva a gépjármű törzskönyve és forgalmi engedélye tekintetében, azok megküldéséről rendelkezve a kiállító hatóság részére.

[108] Nem értett egyet az ítéltábla a törvényszéknek az I. és II. rendű vádlottaktól lefoglalt készpénzekkel kapcsolatos rendelkezéseivel sem.

Helyesen állapította meg ítélete [37] bekezdésében az egyes vádlottak által a kábítószer értékesítéséből minimálisan szerzett bevételek összegét.

E körben hiányos indokolását pótolva azonban az ítéltábla rögzíti, hogy az I. rendű vádlott esetében a [25], [26] és [30] bekezdésekben szereplő bevételek (15.000+1.800.000+1.750.000 forint), a II. rendű vádlott esetében a [29] bekezdés szerinti bevétel (245.000 forint), a III. rendű vádlott esetében pedig a [28] bekezdés szerinti bevétel (89.000 forint) képezi a rendelkezés ténybeli alapját.

Ezen összegekre, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra nézve helytálló a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozó vagyoneklobzást elrendelő döntés.

[109] Töretlen azonban a bírói gyakorlat arra vonatkozóan, hogy a vagyoneklobzás nem korlátozható csupán arra a vagyonra, amely közvetlenül összefüggésbe hozható a kábítószer értékesítésével elért nyereséggel.

A rendőri intézkedés eredményeként az I. rendű vádlottól 11.250.000 forint, a II. rendű vádlottól pedig 998.500 forint lefoglalására került sor, mely összegek legális eredete szintén nem bizonyított.

Ezen pénzösszegeket a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján vagyonekbotzás alá eső vagyónként kell elvonni, tekintettel arra, hogy azok törvényes eredetét az érintett vádlottak nem igazolták, az intézkedéshez fűzött törvényi vélelem ezek tekintetében sem dőlt meg.

A vagyonekbotzás ebben az esetben is tehát törvényi vélelmen alapul, ezért a megforduló bizonyítási teher alapján önmagában nem elegendő annak pusztá állítása, hogy a pénz nem bűnös eredetű, de még az sem, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolják kétséget kizáróan, hogy a pénz a bűncselekményből származna (Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.272/2019/9.). A törvényi vélelemnek éppen az a lényege, hogy mindaddig úgy kell tekinteni, hogy a vagyon a kábítószer-kereskedelemből származott, amíg a törvényes eredetét a vádlott minden kétséget kizáróan nem igazolta. Mivel erre az eljárásban nem került sor, az intézkedés alkalmazása mellőzhetetlen volt.

Ezért az ítéltábla a vagyonekbotzás összegét Terhelt1 I. rendű vádlott esetében 15.091.000 forintra, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében 1.243.500 forintra módosította, megállapítva, hogy azt mindkettejük esetében a tőlük lefoglalt összeg erejéig a büntetőeljárás során letétként kezelt összegből kell végrehajtani, értelemszerűen mellőzve ez utóbbi összegek lefoglalása mellőzésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezéseket.

[110] A vádlottak által a lehallgatási anyag alapján beazonosítható, a kábítószer-kereskedelem során az egymással és fogyasztóikkal szinte nélkülözhetetlen eszközként használt, tőlük lefoglalt mobiltelefonokkal és SIM kártyákkal kapcsolatos döntés is változtatást igényelt. Azokat az ítéltábla a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja értelmében elkobozta, a lefoglalásuk megszüntetéséről és kiadásukról szóló rendelkezés egyidejű mellőzésével.

[111] Észlelte továbbá, hogy a nyomozás során sor került a Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak OTP Bank Nyrt-nél vezetett számláira lefoglalás elrendelésére. A nyomozati anyag I. kötet 78-82. és 96-100. oldalain található iratokból az is kiténik, hogy a bank a lefoglalás végrehajtásaként a számlákon minimális, 1.643, illetve 666 forint összeget zárolt. Figyelemmel arra, hogy a lefoglalásra az eljárás érdekében a továbbiakban már nincs szükség, az ítéltábla azt a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.

[112] Több okból is helyesbítést igényelt továbbá az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség vádlottak általi viselésével összefüggő rendelkezése.

A II-III. rendű vádlottak által a 747.808 forint egyetemleges viselésére vonatkozó döntés meghozatalakor elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy az ezen összeg részeként számított 289.036 forint költség kizárólag a Terhelt3 III. rendű vádlotthoz köthető, tőle lefoglalt bruttó 2 gramm kábítószer vegyészszakértői vizsgálatának költsége, míg a további 458.772 forint költség a rendőri intézkedés során Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt, azonban a másik két vádlottat is érintő bruttó 500 gramm kábítószer vegyészszakértői vizsgálata során merült fel. Ezért az előbbi költséget Terhelt3 III. rendű vádlottnak egyedül kell viselnie, míg ez utóbbi költség növeli a mindhárom vádlott által egyetemlegesen

viselendő 176.870 forint bűnügyi költség összegét, mely utóbbi az igazságügyi orvosszakértői vélemény elkészítésével merült fel.

[113] Figyelemmel a bűnjelekkel kapcsolatos részben eltérő másodfokú rendelkezésekre, az ítéltábla helyesbítette a kiadni rendelt dolog át nem vétele következményeivel kapcsolatos egyébiránt helytálló elsőfokú rendelkezést, mivel az a másodfokú döntés eredményeként már csupán Terhelt I. rendű vádlottra vonatkozik.

[114] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részeiben a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[115] A Btk. 92. (1) bekezdés értelmében beszámítani rendelte a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött idő tartamát is a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

[116] A másodfokú határozattal szemben a Be. 615. § (1), (2) bekezdésében írt rendelkezések értelmében - ellentétes döntés hiányában - nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. március 18.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Deák Judit s.k. előadó bíró, Dr. Mocsáry Eszter s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 4.B.45/2024/102. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatában írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 18.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke